

February 1, 1967

Transcript of the Discussions on the Occasion of the Reception by Comrade Nicolae Ceausescu of United States Ambassador in Bucharest, Richard H. Davis

Citation:

"Transcript of the Discussions on the Occasion of the Reception by Comrade Nicolae Ceausescu of United States Ambassador in Bucharest, Richard H. Davis", February 1, 1967, Wilson Center Digital Archive, ANR, Fond CC al PCR, Secția Relații Externe, dosar 2/1967, f. 1-20. Translated by Larry L. Watts

<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/122593>

Summary:

This document is a transcript of a meeting between Nicolae Ceausescu and Richard H. Davis, US Ambassador to Bucharest, in which Davis defends the American position in regard to Vietnam in terms of defense of South Vietnam against aggression of North Vietnam and recognition of the National Liberation Front.

Original Language:

Romanian

Contents:

Original Scan

Translation - English

STENOGRAMA

discuțiilor avute cu ocazia primirii de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ambasadorului S.U.A. la București, Richard H.Davis, în ziua de 31 ianuarie 1967.

Discuțiile au început la ora 12,00.

Dl.Richard H.Davis:

Vă mulțumesc, domnule secretar general, pentru faptul că m-ați primit. Stiu cât de ocupat sînteți și apreciez această posibilitate de a avea, pentru prima dată, o convorbire cu dv.

Originea rugăminții mele de a vă vedea, domnule secretar general, derivă din convorbirea avută la 22 ianuarie cu președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și ministrul de externe Mănescu, în tren, după vînătoarea organizată pentru șefii misiunilor diplomatice acreditați la București.

Una din întrebările puse cu acel prilej de ministrul de externe Mănescu a fost dacă guvernul S.U.A. înțelege corect politica României. I-am răspuns atunci - și aș dori să subliniez și acum, în convorbirea cu dv. - că administrația, guvernul S.U.A. înțelege cu adevărat politica guvernului român, că noi am urmărit cu mult interes pașii întreprinși de România în ultimii ani în ce privește consolidarea independenței sale naționale, am urmărit măsurile întreprinse de România în vederea stabilirii unor relații bune cu toate țările și, de asemenea, eforturile și contribuția pozitivă adusă de România la slăbirea încordării, considerînd că aceasta reprezintă, în același timp, o contribuție la reglementarea problemelor litigioase și îmbunătățirea relațiilor dintre toate țările.

Însă, în special un aspect al convorbirii noastre, în legătură cu Vietnamul, a fost motivul care m-a făcut să solicit această întîlnire, pentru a avea posibilitatea de a explica poziția noastră.

STENOGRAMA

discuțiilor avute cu ocazia primirii de către tovarășul
Nicolae Ceaușescu a ambasadorului S.U.A. la Busurești,
Richard H.Davis.-

- 31 ianuarie 1967 -

ex.1.

INVENTARIAT SUB Nr. 142

- 2 -

In tren, am discutat cu președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și ministrul de externe Mănescu problema Vietnamului și alte probleme conexe. Am raportat asupra acestei convorbiri la Washington, așa după cum mă și rugase ministrul de externe. Tocmai de aceea am rugat să fiu primit de dv., pentru că guvernul țării mele continuă să manifeste un interes acut față de orice pas care ar putea duce la o reglementare pașnică și la instaurarea păcii în Vietnamul de sud.

N-aș dori să vă răpesc mult timp, căutînd să vă explic părerile noastre în legătură cu originea și istoricul evoluției situației din Vietnam, deoarece știu că aceasta este o chestiune în care opiniile noastre diferă. Inșă, aș dori să menționez cîteva elemente esențiale ale poziției noastre.

In primul rînd, noi și aliații noștri ne găsim în Vietnam în virtutea unor angajamente, în bază de tratat, pentru a acționa în vederea contracarării pericolului de agresiune împotriva Vietnamului de sud. Obiectivul nostru, înșă, rămîne de a pune capăt tuturor luptelor, tuturor ostilităților și manifestărilor de violență. Noi, după cum am mai spus, urmărim realizarea unei reglementări onorabile și de durată în această parte a lumii, acordurile de la Geneva din 1954 și 1962 putînd reprezenta o bază pentru o asemenea reglementare. Acest lucru a fost menționat, de asemenea, în Declarația din luna iulie anul trecut a membrilor Tratatului de la Varșovia.

Intrebarea este, cum să începem?

Am încercat frecvent, prin toate mijloacele pe care le-am putut imagina, să aducem această problemă la masa tratativelor.

Dacă îmi permiteți să expun foarte pe scurt poziția noastră. Sîntem pregătiți să ducem discuții sau negocieri, fără nici un fel de condiții prealabile, sau pe baza acordurilor de la Geneva, așa cum am menționat mai înainte. Reducerea reciprocă a ostilităților sau declararea încetării focului ar putea fi considerate ca un prim pas pentru începerea oricăror discuții. Statele Unite ale Americii rămîn pregătite să-și retragă forțele din Vietnamul de sud de îndată ce această țară va fi în situația de a-și putea hotărî singură viitorul, fără nici un amestec din afară. In legătură cu aceasta, aș dori în mod special să vă atrag atenția, domnule secretar general, asupra paragrafului 2/9 din Comunicatul de la Manila, care spune că noi sîntem pregătiți să ne retragem toate trupele în decurs de șase luni, de îndată

- 3 -

ce aceste condițiuni ar putea fi întrunite.

Statele Unite ale Americii nu doresc să-și continue, sub nici o formă, prezența militară în Vietnamul de sud. Noi considerăm că structura politică a Vietnamului de sud trebuie să fie determinată de sud-vietnamezi înșiși, printr-un proces democratic și că problema reunificării Vietnamului trebuie să fie hotărâtă pe baza liberei decizii a celor două popoare.

Pe scurt, în vederea realizării unei soluționări pașnice a acestei probleme, sîntem gata să încercăm orice, cu excepția abandonării Vietnamului de sud în fața unei agresiuni externe.

M-am referit la începutul discuției la convorbirea pe care am avut-o cu președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, și cu ministrul afacerilor externe. Ministrul Mănescu a spus, în legătură cu necesitatea încetării bombardamentelor asupra Vietnamului de nord, că S.U.A. cer mereu un semnal care să arate ce se va întîmpla după aceasta. El a arătat că încetarea bombardamentelor ar putea duce la negocieri în vederea realizării unei reglementări pașnice și că, de fapt, un asemenea semnal a fost deja dat.

Aici trebuie să menționez două puncte esențiale. Statele Unite ale Americii nu pot în nici un caz să oprească bombardamentele în schimbul unui simplu acord de a purta discuții. Răspunsul de reciprocitate pe care îl așteptăm din partea Hanoiului trebuie să fie concret și trebuie să conțină, într-o formă oarecare, promisiunea unor pași reali pentru începerea unui proces în direcția deescaladării.

Aș dori să fac cîteva observații pe marginea acestor două puncte, pentru a încerca să le clarific. Noi nu gîndim în termenii unei declarații scrise sau categorice din partea Hanoiului. Înțeleg dificultățile pe care le-ar avea Hanoiul de a recunoaște în mod deschis ceea ce face în Vietnamul de sud. Inșă - în special după eșecul pauzei intervenite în bombardamente cu un an în urmă și a altor diferite încercări pe care le-am făcut, prin diferite metode, prin abordarea diferitelor guverne, pentru a încerca să se ajungă totuși la masa tratativelor - nu putem fi satisfăcuți cu o simplă declarație că ceva s-ar putea întîmpla dacă am înceta bombardamentele.

Ceea ce ne interesează este o informație substanțială oarecare, primită dintr-o sursă de încredere, în ce privește

- 4 -

poziția Hanoiului. Cu alte cuvinte, am dori să avem în prealabil un tablou mai mult sau mai puțin clar, care să ne dea de înțeles ce ar întreprinde Hanoiul ca răspuns la aceste măsuri întreprinse din partea noastră.

În același timp, am primit instrucțiuni de la Washington să atrag atenția în mod special asupra declarației făcute de ambasadorul Goldberg la Națiunile Unite, la 22 septembrie, când s-a referit la posibilitatea încetării bombardamentelor, înainte ca cealaltă parte să întreprindă măsuri oportune de răspuns. Acest aspect este deosebit de important, cu condiția să avem asigurări, făcute în particular sau în alt fel, că cealaltă parte va întreprinde asemenea acțiuni. Ceea ce a spus atunci ambasadorul Goldberg rămîne o declarație cu autoritate asupra poziției Statelor Unite ale Americii.

Deci, în concluzie - avînd în vedere discuția avută cu președintele Chivu Stoica și ministrul de externe Mănescu, faptul că guvernul dv. este la curent cu poziția Hanoiului, ca și interesul profund pe care îl manifestă în continuare guvernul meu de a se ajunge la o soluție trainică, pașnică, iar nu la o victorie militară - sînt sigur că guvernul meu ar aprecia foarte mult orice comentariu sau observație pe care dv., domnule secretar general, ați dori să le faceți.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Eu aș dori să exprim întîi plăcerea mea pentru această discuție cu dv., domnule Davis, ca ambasador al Statelor Unite ale Americii la București.

Deși ați început cu cîteva aprecieri asupra politicii României, eu voi lăsa aceasta mai la sfîrșit și aș dori să încep direct cu problema Vietnamului.

Sigur, poziția noastră asupra cauzelor sau modului cum s-a ajuns la acest conflict este cunoscută și nu aș dori să mai expun această poziție. De altfel și domnul ambasador a subliniat că aici pozițiile noastre sînt deosebite.

Desigur că este foarte greu de explicat de ce se găsesc S.U.A. în Vietnam; de altfel, lucrul acesta nu este înțeles nici chiar de toți cetățenii americani; nu mai spun de alte guverne, de alte popoare, care nu înțeleg - și le este greu să înțeleagă - de ce S.U.A. și-au trimis trupele în Vietnam. Motivul

- 5 -

acesta, al apărării Vietnamului împotriva unei agresiuni străine nu-și găsește, cel puțin după cunoștința mea, nici o justificare. Nu cunosc ca vreo altă țară să fi amenințat într-un fel sau altul independența Vietnamului. Mă refer la o amenințare militară.

În ce privește obiectivul acțiunii Statelor Unite ale Americii, eu aș dori să exprim considerentele pe care le am fără multă diplomație; mă pricep puțin la diplomație și, de altfel, aceasta este o problemă unde lucrurile trebuie spuse cât mai clar. Domnul ambasador a prezentat obiectivul actual al S.U.A., în sensul că se urmărește să se pună capăt luptelor și să se realizeze în Vietnam o pace trainică.

Dl. Richard H. Davis:

Să se acționeze în direcția realizării unei păci trainice și să se obțină încetarea ostilităților.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Da.

Dacă acesta este obiectivul Statelor Unite ale Americii în Vietnam, nu văd ce împiedică realizarea acestui obiectiv?!

În primul rând, în ce privește actele de război împotriva Republicii Democrate Vietnam. Aici, de fapt, este o acțiune unilaterală; în nici un fel R.D. Vietnam nu duce vreun război împotriva armatei americane sau împotriva Statelor Unite ale Americii, în afară de intervenția trupelor antiaeriene pentru a se apăra împotriva bombardamentelor, însă acestea sînt acte de apărare, iar nu de război împotriva S.U.A.

Deci, iată că ar fi foarte ușor și foarte simplu pentru S.U.A. să realizeze un prim obiectiv, încetînd bombardamentele împotriva R.D. Vietnam; ar face astfel un pas foarte serios pe calea realizării acestui obiectiv, pe care îl afirmă. Următorii și de alți pași, s-ar ajunge la realizarea obiectivului afirmat de domnul ambasador, pe care îl urmăresc S.U.A.

După părerea mea, în general a guvernului român, problema încetării bombardamentelor ar constitui începutul cel mai bun pentru a se găsi calea de încetare în general a actelor de război din Vietnam. După cît știu, și R.D. Vietnam acordă acestei probleme o importanță destul de mare și o consideră, de altfel, ca pe una din măsurile esențiale pentru a se ajunge la tratative și la încetarea în general a actelor de război din Vietnam.

- 6 -

Dv. v-ați referit la faptul că guvernul american dorește însă anumite garanții. Pentru mine cel puțin, nu este clar, ce "anumite garanții" ar dori Statele Unite ale Americii?!

Încetarea necondiționată a bombardamentelor nu ar aduce decât un folos Statelor Unite ale Americii. Nu este un secret pentru nimeni că continuarea acestor bombardamente nu se bucură de nici un sprijin din partea nici unui stat și nu cred că în viitor, dacă ele vor continua, vor aduce vreun sprijin pentru aceste bombardamente din partea cuiva. Republica Democrată Vietnam nu cere ca încetarea bombardamentelor să fie considerată ca o renunțare obligatorie sau forțată din partea S.U.A., ci să fie un rezultat al hotărârii deliberate a S.U.A. înseși. Aceasta ar contribui nu la scăderea prestigiului într-un fel al S.U.A., ci, dimpotrivă, la întărirea acestui prestigiu. Cred că foarte multă lume ar vedea în această acțiune o măsură înțeleaptă, rațională și utilă pentru cauza păcii și, totodată, s-ar crea condițiuni pentru a se ajunge la tratative.

Vedeți, dv. insistați asupra prestigiului S.U.A., deși continuarea acestor bombardamente nu vă întărește prestigiul. Credeți oare că veți reuși să determinați guvernul sau poporul Republicii Democrate Vietnam să capituleze în vreo formă? Vedeți, ar trebui să vă gândiți într-un fel și la prestigiul Vietnamului. Intr-adevăr, este o țară mai mică, dar a dat dovadă, în decursul istoriei, că știe să-și apere independența, și în timpul ocupației chineze vreme îndelungată și în timpul ocupației franceze. Atunci, dacă dv. doriți o ieșire onorabilă, de ce nu dați posibilitate și celorlalți să găsească această ieșire onorabilă?!

Eu știu că în S.U.A. sînt oameni care gîndesc că trebuie continuate aceste bombardamente. Există, după cît ați afirmat, însă și dorințe de a se ajunge la o soluționare pașnică. Dar credeți că în alte țări, indiferent de regimul social, nu sînt oameni care gîndesc unii într-un fel și alții în alt fel? Prin continuarea acestor acte de război nu faceți decât să demonstrați că nu se poate avea încredere în politica externă a S.U.A. și să fie întărite acele forțe care sînt pe o poziție mai fermă. Eu mă refer în general.

Deci, după părerea mea, primul pas care ar trebui făcut ar fi ca S.U.A. să înceteze bombardamentele fără nici o condiție.

În al doilea rînd - legat de situația din Vietnamul de

- 7 -

sud - este problema recunoașterii Frontului Național de Eliberare. Pentru reglementarea situației din Vietnamul de sud nu sînt suficiente tratativele cu Republica Democrată Vietnam. Frontul Național de Eliberare este o organizație independentă, are programul său propriu, îl cunoașteți, și fără a-l recunoaște și a discuta cu Frontul Național de Eliberare nu se va putea ajunge la o soluție pașnică în Vietnamul de sud. Guvernul Republicii Democrate Vietnam nu poate și nu va putea nici în viitor să discute și să trateze în numele Frontului Național de Eliberare.

După părerea mea și, după cîte știu, și la conducătorii Republicii Democrate Vietnam există asemenea părere, pînă la urmă trebuie să se ajungă la o soluție politică a situației din Vietnam, dacă se pornește de la dorința de a se pune capăt acestui război. Altfel, el va putea avea o durată foarte mare, cu consecințe care nu întotdeauna se pot prevedea.

Dacă vreți să vă spun sincer părerea mea, acum sînt condiții în care s-ar putea, prin acțiuni bine chibzuite din partea Statelor Unite ale Americii, să se ajungă la o soluție care să fie acceptabilă și pentru S.U.A. și pentru Vietnam. Pot interveni însă evenimente care să facă ca acest lucru să nu mai fie chiar așa de posibil.

Sigur, România nu este, să spun așa, în apropierea teatrului de război. Cunoașteți relațiile noastre cu Vietnamul de nord, nu vreau să vi le expun. Noi acordăm sprijin Vietnamului de nord. Avem legături și cu Statele Unite ale Americii, ar putea fi și mai bune, dar despre aceasta o să vorbesc mai tîrziu. Pornind de la acest lucru, sîntem interesați să se ajungă la o soluție cît mai neîntîrziată în acest conflict din Vietnam. După părerea mea, aceasta corespunde și intereselor S.U.A., și intereselor Vietnamului, și intereselor celorlalte țări și, deci, și ale României. Existența acestui conflict constituie o piedică în momentul de față în calea îmbunătățirii relațiilor internaționale în general și a relațiilor diferitelor state cu S.U.A. De aceea, noi, ca și alte țări, sîntem interesați în a se ajunge la o soluționare cît mai grabnică a războiului din Vietnam.

Iată, pe scurt, considerentele pe care am vrut să le exprim în legătură cu această problemă.

- 8 -

Dl. Richard H. Davis:

Imi permiteți să fac un comentariu sau două pe marginea celor spuse de dv., domnule secretar general?

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Poftiți.

Dl. Richard H. Davis:

Ați vorbit, domnule secretar general, despre actele de război împotriva R.D.V., în special aceasta se referea la bombardamentele noastre, și ați menționat că aceasta este o acțiune unilaterală, însă noi nu putem considera această chestiune a bombardamentelor ca fiind separată de acțiunile pe care vietnamezii din nord le-au întreprins în Vietnamul de sud. Am menționat că în Vietnamul de sud se află 19 regimente ale armatei regulate din Vietnamul de nord și că în prezent continuă infiltrările de material militar și de militari din Vietnamul de nord în Vietnamul de sud. De aceea, noi așteptăm un gest de reciprocitate. Noi am încetat bombardamentele acum un an și am căutat pe toate căile să pornim spre începerea negocierilor.

Dacă Statele Unite ale Americii ar înceta bombardamentele acum, în mod necondiționat, trebuie să ne gândim ce se va întâmpla dacă nu se va întâmpla nimic. Cred că guvernul nostru s-ar găsi într-o situație foarte dificilă, dacă ar înceta bombardamentele, așa cum este îndemnat de multă lume, sperînd că aceasta va duce la o reglementare pașnică, iar după aceea nu s-ar întâmpla nimic.

De aceea, avem nevoie de o oarecare asigurare. M-am referit întotdeauna la dificultățile pe care le-ar putea avea Hanoiul în această privință. Tocmai de aceea am și atras atenția asupra declarației făcute de ambasadorul Goldberg cu privire la încetarea bombardamentelor înainte de acțiunea celeilalte părți, cu condiția să avem o asigurare, pe cale particulară sau altfel, că după aceea se va întâmpla ceva.

Cea de-a doua observație pe care vreau să o fac. Ați vorbit, domnule secretar general, despre problema recunoașterii Frontului Național de Eliberare. De multă vreme ne situăm pe poziția că prezentarea opiniilor Frontului Național de Eliberare nu ar ridica probleme, dar noi nu acceptăm Frontul Național de Eliberare ca reprezentant al poporului din Vietnamul de sud.

- 9 -

În discuțiile pe care le vom avea sîntem însă gata să discutăm atît despre cele patru puncte ale R.D.Vietnam, cît și despre cele cinci puncte ale Frontului Național de Eliberare. Singura chestiune pe care o dorim în legătură cu negocierile este ca la masa tratativelor să poată fi discutate toate punctele.

Tocmai pentru aceste motive așteptăm un semnal mai concret decît ceea ce am primit pînă acum, ca să știm dacă, într-adevăr, încetarea bombardamentelor ne-ar duce înainte în direcția stabilirii păcii.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

Sigur, problema nu este ușoară. Însă cred că, dacă S.U.A. ar asculta de cerințele foarte multe din partea a foarte multe țări, care în general sînt prietene ale S.U.A., n-ar face rău. La noi, este un proverb; eu nu vreau să jignesc pe domnul ambasador, însă se spune așa: cînd mai mulți prieteni te sfătuiesc să te duci acasă, este bine să-i asculți și să te duci acasă. Chiar dacă consideri că n-au dreptate acești prieteni, totuși este bine să-i asculți. Si noi ne considerăm printre prietenii S.U.A., indiferent de deosebirile de regimuri sociale și de deosebirile de păreri asupra unor probleme. Cel puțin în condițiile actuale nu poți să spui ce se va întîmpla în viitor.

Asigurările pe care le doresc S.U.A. nu le pot obține. Vreau să spun lucrurilor așa cum le privesc eu; nu vreau să discut asupra motivelor și cauzelor și de ce nu. Dar pot spune că încetarea bombardamentelor va netezi calea spre tratative.

După cîte știi, nici Frontul Național de Eliberare și nici Republica Democrată Vietnam nu-și propun realizarea imediată a unificării țării și o consideră ca o problemă de viitor. În privința aceasta, poziția lor aproape că corespunde cu poziția S.U.A., adică unificarea să fie rezultatul hotărîrii celor două state vietnameze și să se producă pe cale pașnică. Așa că se pare că aveți și puncte de vedere asemănătoare cu vietnamezii, inclusiv în ce privește structura din Vietnamul de sud.

Așa că, iată, sînt două probleme asupra cărora aveți același punct de vedere, inclusiv în ce privește soluționarea politică a conflictului tot sînt puncte de vedere apropiate.

După părerea mea, piedica care se ridică este mai mult problema aceasta de prestigiu care, după mine, nu este bine înțeleasă de S.U.A.

In ce privește Frontul Național de Eliberare, dacă dv. declarați că doriți să stați de vorbă, să ascultați părerea Frontului Național de Eliberare, el trebuie și recunoscut, și așezat la masa tratativelor și trebuie să se discute cu reprezentanții acestui Front.

Ați declarat că sînteți de acord să se discute și cele patru puncte și cele cinci puncte, dar că trebuie să mai fie luate în discuție și alte propuneri. Eu cred că, atunci cînd se va ajunge la masa tratativelor, sigur că se vor dezbate multe probleme. Nici nu se poate altfel: cînd se așează doi să discute, trebuie să asculte și o părere și alta, iar pînă la urmă se va ajunge la o soluție acceptabilă pentru părțile respective.

După cîte cunosc eu, Republica Democrată Vietnam ar dori ca să aibă cît mai puțini intermediari și să discute cît mai direct. Intotdeauna intermediarii mai încurcă lucrurile. Cred că au dreptate conducătorii vietnamezi să nu agreeze prea mult intermediarii, ținînd seama că întotdeauna, oricît ai dori, este greu să găsești intermediari care să fie chiar așa de dezinteresați și să nu caute să tragă anumite foloase.

Dl. Richard H. Davis:

In legătură cu ultimul punct pe care l-ați menționat, domnule secretar general, de asemenea am primit instrucțiuni să vă spun că am dori să avem un contact direct și discret cu Hanoiul și am aprecia dacă dv. v-ați găsi în situația de a le spune lor acest lucru.

Ne dăm seama că toate aceste lucruri trebuie discutate. De fapt, ați remarcat foarte corect, domnule secretar general, că sînt unele puncte în care nu vom întîmpina mari dificultăți în a ne înțelege cu Hanoiul. Numai punctul trei este cel ce ne crează anumite dificultăți, însă acestea sînt într-adevăr lucruri pentru care trebuie să ne întîlnim și asupra cărora trebuie să discutăm și să le rezolvăm.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Ce vă împiedică să încetați bombardamentele ca să vă puteți întîlni? Aveți o diplomație foarte dezvoltată. Veți găsi

- 11 -

modalități diplomatice de asemenea natură încît această măsură, luată din inițiativa S.U.A., să întărească autoritatea Statelor Unite ale Americii și să cîștige prieteni mai mulți. Eu v-am spus lucrurile fără multă diplomație, dar, desigur, pînă la urmă dv. hotărîți.

Dl. Richard H. Davis:

Apreciez foarte mult franchețea dv., domnule secretar general. La rîndul meu am încercat să arăt poziția guvernului meu și motivul pentru care am dori să avem un indiciu asupra ceea ce se va întîmpla. Poate că n-am fost suficient de elocvent în această privință.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Eu am fost foarte atent, ați fost foarte elocvent. În ce vă privește pe dv. ați explicat foarte clar poziția S.U.A., dar, ca să vă spun cinstit, este o poziție care este greu de explicat, pentru că este greu să fie înțeleasă. Statele Unite ale Americii constituie o putere militară și economică mare; de ce trebuie să bombardeze, să distrugă o țară mică, care de abia cu cîțiva ani în urmă s-a eliberat de sub jugul francezilor și a început să-și organizeze economia, să-și construiască o viață mai bună?

După cum știți foarte bine, am avut discuții cu personalități de diferite concepții politice, pînă la liberalii din Japonia, și la nimeni nu am găsit, drept să vă spun, o înțelegere față de politica S.U.A., iar aceștia nici măcar nu pot fi bănuiți că sînt comuniști. Sînt însă lucruri care nu pot fi înțelese. Așa că faptul că n-ați reușit să mă convingeți pe mine nu se datorește dv., dv. ați dovedit multă capacitate, ci se datorește acestei politici care este greu de înțeles.

În ce privește rugăminta de a transmite Republicii Democratice Vietnam dorința S.U.A., fără a dori să se înțeleagă în vreun fel că am vrea să devenim intermediari între S.U.A. și Vietnam, însă, ținînd seama și de relațiile pe care noi le considerăm bune cu S.U.A. și de relațiile pe care le avem cu R.D. Vietnam, o să-i transmitem aceasta.

Dl. Richard H. Davis:

Încă o dată aș vrea să vă mulțumesc, domnule secretar general.

Vreau să vă spun, în legătură cu această lipsă de înțelegere față de politica S.U.A. în Vietnam de către anumiți

oameni, de către anumite țări, că noi sîntem convinși, pe baza tuturor probelor de care dispunem, că mai există încă dorința și voința din partea Vietnamului de nord de a acapara Vietnamul de sud prin forță, iar acest lucru, din multe motive istorice și datorită altor angajamente, noi nu-l putem permite.

Tov.Nicolae Ceaușescu:

In primul rînd, sînt și unii și alții vietnamezi - și cei din nord și cei din sud. Așa că nu se pot acapara unii pe alții.

In ce privește regimul pe care îl vor adopta cei din sud, el nu poate fi impus cu forța armelor și, după cîte știu, nu există o asemenea preocupare și dorință din partea Vietnamului de nord. Există însă o dorință legitimă, aceea de a se ajunge la unificarea celor două părți ale Vietnamului. In ce ne privește, noi înțelegem această dorință ca o dorință legitimă și pînă la urmă ea va fi realizată.

Vedeți, francezii au stat mult timp în Vietnam și totuși au trebuit pînă la urmă să tragă concluzia că este mai bine să găsească o soluție pașnică; au stat mult timp în Algeria - și au avut o armată destul de puternică în Algeria, cunoașteți bine toate acestea - dar au trebuit să ajungă la concluzia că trebuie să plece din Algeria și au făcut bine. Relațiile lor cu Algeria sînt mai bune acum decît înainte și nu a scăzut prestigiul Franței. Dimpotrivă, faptul că de Gaulle a găsit curajul de a acționa pentru încetarea războiului din Algeria a dus la creșterea autorității lui, și în Franța, și în întreaga lume.

Sigur, dv. spuneți: "dar S.U.A. sînt o putere mai mare decît Franța!" Da, dar cu atît mai mult poate să procedeze, să spun chiar așa, mai generos. Va cîștiga prestigiu și guvernul și președintele S.U.A., și în țară și în străinătate, și vă veți cîștiga prieteni și în Vietnam mai mulți decît aveți acum.

Nu trebuie să vă fie frică ce o să se întîmple dacă comuniștii o să aibă puterea și în Vietnamul de sud. Se vede că încă nu-i cunoașteți bine pe comuniști. In nici un fel comuniștii din Vietnam nu vor amenința Statele Unite ale Americii; pot fi chiar în relații bune cu S.U.A., însă aceasta este o problemă în afara cadrului discuțiilor noastre.

- 13 -

Dl. Richard H. Davis:

Sînt de acord cu dv., domnule secretar general, în ce privește remarcile dv. cu privire la Algeria și rezultatul acestei acțiuni pentru Franța.

Si noi dorim să vedem o reunificare a poporului vietnamez, însă în prezent sînt două Vietnamuri, două Corei și două Germanii. Noi nu credem că reunificarea poate fi realizată prin folosirea forței și acesta este lucrul pe care îl vedem întîmplîndu-se în Vietnamul de sud.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

În ce ne privește, noi avem același punct de vedere cu dv. cu privire la reunificare; nici Vietnamul, nici Coreea, nici Germania nu se pot reunifica pe calea armelor. Dar, după cît știu, aceasta este și părerea guvernului Republicii Democratice Vietnam. Trebuie să înțelegem realitățile, dar nici nu ne putem opune procesului firesc de a se ajunge pînă la urmă la unificarea acestor popoare. În însăși istoria S.U.A., există asemenea exemple, e drept ceva mai vechi. Si în istoria României avem un asemenea exemplu cînd, cu toate eforturile marilor puteri de a împiedica unirea Țărilor Românești, ea s-a realizat, iar faptul că România și-a realizat atunci un stat național unit nu a amenințat și nu amenință nici acum pe nimeni. Dimpotrivă, după părerea mea, acesta constituie un factor de stabilitate în această parte a lumii. Dacă Vietnamul va ajunge la unificare, aceasta va fi în folosul păcii în partea aceea a lumii; în orice caz, un Vietnam unificat va fi un Vietnam care va duce o politică de pace și de independență. Sigur, aceasta este o problemă de perspectivă. Dar dacă apelăm la istorie, istoria dovedește că n-ar trebui să ne temem de această unificare, pentru că atîta timp cît popoarele vor trăi divizate în două, permanent vor fi motive de discuții și de agitație.

Dacă vreți să cunoașteți părerea mea, nici Coreea pînă la urmă nu va putea să rămîină pe veci așa, iar atît timp cît este divizată în două constituie un factor de neliniște și un pericol de conflict. Coreea unificată va deveni un factor al păcii. Intotdeauna se vor găsi, și în Coreea de nord și în Coreea de sud, oameni care să nu fie mulțumiți cu starea actuală de lucruri și să se preocupe pentru a găsi căi pentru o reunificare. Sigur că pot interveni momente cînd unii să considere

- 14 -

că pot face aceasta și cu forța. Cît timp se menține această stare de lucruri pericolul acesta desigur că există. Nimeni nu poate da garanții pentru nimeni în această privință. Credeți că dacă Germania va rămîne divizată în două mult timp, nu vor fi permanente frămîntări?! Sigur, nu este o problemă actuală, însă germanii nu se vor împăca pe veci să rămîină divizați în două. Am expus aceste considerente, ținînd seama că dv. v-ați referit și la situația din Germania, Coreea și Vietnam.

Dl. Richard H. Davis:

Sînt sigur, domnule secretar general, că guvernul meu va fi în întregime de acord cu aprecierea dv. că nici un popor nu poate să fie satisfăcut, mulțumit, cu o divizare de lungă durată a poporului în două și că aceasta va reprezenta întotdeauna o sursă de neliniște. Inșă aceasta este o problemă de viitor.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

În legătură cu Vietnamul, se pare că am putea să ne oprim aici.

Dl. Richard H. Davis:

Vă mulțumesc pentru considerentele pe care le-ați expus, domnule secretar general.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

V-ați referit la început la politica României. Aveți perfectă dreptate că România este preocupată de a duce o politică de întărire a dezvoltării sale economice și de asigurare a independenței și suveranității țării și a poporului. De la aceste principii plecăm în relațiile cu toate țările. Considerăm că, în condițiile de astăzi din lume, aceasta corespunde intereselor generale ale securității și păcii.

Noi avem părerea că încă mult timp, în lume, națiunile și statele naționale vor avea un rol important de jucat și viața dovedește de altfel acest lucru. De aceea considerăm că în toată această perioadă relațiile internaționale trebuie să se bazeze pe încredere între națiuni, între statele naționale, pe respectul independenței și suveranității fiecăruia și pe neamestec, sub nici o formă, în treburile interne ale altor state.

De aceea, noi dezvoltăm, după cum cunoașteți, relațiile cu toate țările, indiferent de orînduirea socială. În Europa nu avem încă relații diplomatice cu R.F.G., dar probabil că

- 15 -

zilele acestea vom rezolva și această problemă, în sensul stabilirii acestor relații. Noi considerăm că aceasta va contribui la crearea unei atmosfere mai bune în Europa. De asemenea, căutăm să normalizăm și să stabilim relații diplomatice cu toate țările din toate continentele, iar rezultatele sînt îmbucurătoare și în această direcție.

Aș vrea să spun cîteva cuvinte despre relațiile noastre cu Statele Unite ale Americii. În general s-ar putea spune că ele sînt normale; avem relații economice, avem relații diplomatice, în ultimul timp s-au lărgit schimburile de delegații în diferite domenii de activitate, dar chiar așa de normale nu sînt, mai cu seamă în ce privește relațiile economice. Nu cunosc cifre, însă, în orice caz, volumul schimburilor comerciale se ridică la cîteva milioane de dolari anual. Cu R.F.G., cu toate că nu avem relații diplomatice, volumul acestor schimburi se ridică la sute de milioane de dolari. Și cu Franța, și cu Italia, și cu Japonia în ultimul timp, aceste relații se dezvoltă bine.

Eu nu înțeleg bine, de ce tocmai cu Statele Unite ale Americii lucrurile merg mai greu. Nici în trecut n-am avut direct probleme între țările noastre și, după cîte știu, nu avem nici acum. Nu știu, poate au Statele Unite ale Americii anumite lucruri, pe care noi încă nu le cunoaștem.

Sigur că, așa cum am arătat mai înainte, existența războiului din Vietnam constituie o anumită piedică, însă s-ar putea ca relațiile economice să se dezvolte ceva mai mult între țările noastre, pentru că, pînă la urmă, relațiile dintre state, dintre popoare se materializează în diferite domenii de activitate. Sigur, este adevărat, pot fi și numai relații generale, declarații generale de bune relații, de prietenie, însă, după cum știți, și în dragoste platonismul întotdeauna are o perioadă scurtă. De aceea, dezvoltarea relațiilor economice, științifice, tehnice are o importanță mare în dezvoltarea și întărirea relațiilor de prietenie între popoarele noastre.

Eu vreau să fiu bine înțeles. Sigur, noi dorim să dezvoltăm aceste relații, în măsura în care această dorință există și din partea S.U.A. Ce nu putem cumpăra din S.U.A., cumpărăm din Europa, din Japonia; în orice caz, nu rămînem în urmă sau nu stăm pe loc din cauză că nu putem procura anumite lucruri din S.U.A. și nici nu așteptăm pînă cînd vor dori S.U.A. să dezvolte aceste relații. Sigur, cînd se vor coace condițiile,

- 16 -

cum se spune acum, se va putea să dezvoltăm atunci aceste relații. Noi înțelegem, dacă oamenii de afaceri, guvernul S.U.A. nu consideră utile aceste relații sau doresc ca ele să fie menținute la un anumit nivel, nu privim aceasta cu nici un fel de resentiment. Așa că, din acest punct de vedere, nu este nici o piedică în dezvoltarea relațiilor dintre România și S.U.A.

În ce privește problemele din Europa, dv. cunoașteți părerea noastră. Noi avem păreri ceva mai revoluționare în privința Europei, în sensul că dorim ca țările europene să-și realizeze relațiile dintre ele în mod independent, fără vreun amestec din afară. De aici și poziția noastră față de blocurile militare, față de trupele străine. Nu înseamnă că noi considerăm că statele europene nu trebuie să păstreze și să dezvolte relațiile cu S.U.A. sau cu alte țări neeuropene. Dar ele pot fi relații foarte bune și chiar mai bune decât astăzi, când nu se vor mai bizui pe blocurile militare sau pe anumite trupe și baze militare. Știți, la noi se spune așa: este bine când îți vine în vizită un prieten, dar dacă uită să mai plece, atunci prietenia se cam strică. Cred că înțelegeți la ce mă refer.

Dl. Richard H. Davis:

Înțeleg.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Și, plecarea trupelor americane sau ale altor țări din Europa nu va răci prietenia dintre aceste țări și S.U.A. Dimpotrivă, aceasta va întări relațiile de prietenie. Sigur, este o problemă care aparține viitorului, dar și ea trebuie să-și găsească o rezolvare, deoarece, cu cât se prelungeste existența blocurilor militare, cu atât se crează relații care pot să pericliteze pacea. De aceea noi ne-am pronunțat și ne pronunțăm pentru desființarea blocurilor militare - și NATO și Pactul de la Varșovia. Această poziție nu este îndreptată împotriva nimănui și este, după părerea noastră, o cerință a situației internaționale de astăzi, a cărei realizare va ajuta la dezvoltarea relațiilor mai bune între popoare și la cauza păcii generale.

Aceste câteva considerații am dorit să le expun domnului ambasador.

Dl. Richard H. Davis:

Vă mulțumesc foarte mult.

./.

18

- 17 -

Aș dori să menționez în mod special cuvîntarea rostită de președintele Johnson la recenta sesiune a Congresului, în ce privește politica noastră, în special față de țările Europei răsăritene. Ne dăm seama că nu sîntem de acord asupra tuturor lucrurilor, însă cel puțin, dacă sîntem în dezacord, să fim în dezacord într-un mod liniștit și să încercăm să dezvoltăm relațiile noastre în acele domenii unde este posibil să realizăm cele mai bune progrese.

Desigur, președintele nostru este de acord cu ceea ce ați exprimat dv., domnule secretar general, cu privire la necesitatea extinderii contactelor și schimburilor noastre economice, științifice, tehnice, culturale.

Noi nu dorim sub nici o formă să influențăm într-un fel sau altul relațiile țărilor din Europa răsăriteană cu Uniunea Sovietică. Noi dorim ca aceste relații să fie dintre cele mai bune cu putință. Nu avem nici dorința de a influența sistemul sau regimul social pe care îl au țările Europei răsăritene.

Noi considerăm, ca și dv., că îmbunătățirea atmosferei și apropierea reciprocă pot contribui la reglementarea satisfăcătoare a marilor probleme.

Înțelegem poziția adoptată de dv. față de blocurile militare, alianțele militare și bazele militare. Pe de altă parte, aceasta este o problemă care privește bazele securității europene, asigurarea condițiilor în care atît Vestul cît și Estul să se simtă în securitate, iar pentru aceasta trebuie să se creeze o bază de înțelegere și încredere reciprocă. Desigur, în strînsă legătură cu aceste lucruri este problema Germaniei și a reunificării sale.

Trecînd la relațiile noastre reciproce, recunoaștem că Vietnamul a fost probabil motivul pentru care nu s-au întreprins noi pași sau noi inițiative. Totuși, președintele Johnson a propus Congresului să se ia unele măsuri, care noi toți, cei ce avem de-a face cu Europa răsăriteană, ne dăm seama că de mult ar fi trebuit să se ia.

Pentru a fi sincer cu dv., știrile pe care le primesc de la Washington nu sînt prea optimiste, în ce privește faptul dacă Congresul va întreprinde măsuri favorabile în cadrul actualei sesiuni. Am vorbit cu delegația Congresului S.U.A. care a fost recent aici. Am făcut tot ce mi-a stat în putință să-i conving, însă nu sînt sigur că am fost suficient de elocvent. Unii dintre

ei văd în ce constă problema, însă alții dintre ei interpretează sentimentele populației americane care este interesată în problema vietnameză, ceea ce îi duce la aprecierea că anul acesta nu va fi posibil să se întreprindă vreo acțiune pozitivă în acest domeniu. Cu toate acestea, noi dorim să întreprindem măsurile pe care am putea să le întreprindem și în condițiile actuale.

Sîntem pe cale să începem tratativele cu guvernul român în ce privește reînnoirea acordului nostru de schimburi culturale. Noi dorim să continuăm și să dezvoltăm aceste contacte și relații în toate domeniile.

Am luat, de asemenea, notă de faptul că guvernul român a hotărît să trimită în S.U.A. trei grupuri de specialiști, cuprinzînd personalități, atît din guvern, cît și din organizațiile economice, și am recomandat la Washington, la nivel înalt, să se ia măsuri în vederea asigurării succesului acestor vizite, astfel încît vizitatorii să aibă posibilitatea să ia legătura cu persoane competente și să vadă tot ce doresc.

Pot să spun, de asemenea, că am fost izbit de numărul mare de oameni de afaceri americani, care în ultimul timp încep să vină la București, pentru a discuta cu organele dv. De exemplu, în ultimele șase luni numărul lor a fost cu mult mai mare decît în primele șase luni ale prezenței mele aici. Pot să vă asigur, domnule secretar general, că din partea ambasadei ei n-au primit nimic altceva decît încurajare în realizarea contactelor lor.

Deci, încercăm să întreprindem acțiuni, în măsura în care este posibil, pentru dezvoltarea relațiilor în domeniile în care există posibilități - economic, cultural - pe care le-ați menționat și dv., domnule secretar general.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Noi apreciem contribuția și efortul pe care îl face domnul ambasador și, de altfel, cunoaștem acest lucru.

Vedeți, este greu ca anumite lucruri să fie înțelese chiar în S.U.A., dar se vor găsi pînă la urmă posibilități și se vor înțelege lucrurile. În general, eu sînt optimist în toate direcțiile și cred că și în ce privește relațiile cu S.U.A. sînt perspective și se va ajunge la aceasta.

- 19 -

Dl. Richard H. Davis:

V-am răpit deja atît de mult timp. Apreciez foarte mult posibilitatea de a fi avut această convorbire foarte cuprinzătoare asupra problemelor dintre cele două națiuni. Permiteți-mi însă să menționez un singur lucru.

Guvernul meu nu are intenția să publice ceva despre venirea mea la dv., însă, în cazul în care ar deveni cunoscută, aş vrea să vă spun, domnule secretar general, ce intenționez să spun colegilor mei de aici și să vă întreb dacă lucrul acesta vi se pare potrivit. Aș intenționa să spun colegilor mei că am cerut să-l văd pe secretarul general, după ce am petrecut un an aici, pentru a face o trecere în revistă a relațiilor noastre generale și pentru a vorbi despre diferite probleme internaționale, inclusiv problema Vietnamului. Acesta este tot ce voi spune.

Tov. Nicolae Ceaușescu:

Eu sînt de acord să nu o facem publică.

Dl. Richard H. Davis:

Vă mulțumesc.

1.II.1967
Mc/3 ex.-

January 31, 1967

The Discussions began at 1200 hours.

Mr. Richard H. Davis: Thank you, Mr. General Secretary, for receiving me. I know how busy you are and I appreciate this opportunity to have, for the first time, a conversation with you.

□The origin of my request to see you, Mr. General secretary, derives from the conversation I had on 22 January with the President of the State Council, Chivu Stoica, and with Foreign Minister Manescu, on the train, after the hunting trip organized for the heads of diplomatic missions accredited in Bucharest

□One of the questions raised on that occasion by Foreign Minister Manescu was whether the U.S. government correctly understands Romanian policy. I replied then - and I would like to underscore now as well, in the conversation with you - that the U.S. government and administration truly understands the policy of the Romanian government, that we have followed with great interest the steps undertaken by Romania in the last years regarding the consolidation of its national independence, we have followed the measures undertaken by Romania with a view to establishing good relations with all countries and, likewise, the efforts and positive contributions brought by Romania for diminishing tensions, considering that this represents, at the same time, a contribution to the regulation of litigious problems and the improvement of relations among all countries.

□However, especially one aspect of our conversations, in connection with Vietnam, was the motive for which I solicited this meeting, in order to have the possibility of explaining our position. In the train, we discussed with the President of the State Council, Chivu Stoica, and Foreign Minister Manescu the issue of Vietnam and other related problems. I reported this conversation to Washington, just as the foreign minister requested. Precisely because of that I have requested to be received by you, because the government of my country continues to manifest an acute interest in any step that could lead to a peaceful resolution and to the installation of peace in South Vietnam.

□I do not want to take too much of your time, with explanations of our opinions in connection with the origin and history of the evolution of the situation in Vietnam, because I know that this is an issue in which our opinions differ. However, I would like to mention several essential elements of our position.

□In the first place, we and our allies are in Vietnam by virtue of an obligation, on the basis of a treaty, in order to act to counter the danger of aggression against South Vietnam. Our objective, however, remains that of putting an end to all of the fighting, to all of the hostilities and manifestations of violence. We, as I have said, pursue the realization of honorable and lasting resolution in this part of the world, and the Geneva Accords of 1954 and 1962 can represent a basis for such a resolution. This was mentioned, likewise, in the Declaration of the Warsaw Pact members in July last year.

□The question is how do we begin?

□We have tried frequently, through all of the means that we could imagine, to bring this problem to the negotiation table.

□If you permit me, I will present very briefly our position. We are prepared to conduct discussion or negotiations, without any prior conditions, or on the basis of the Geneva Accords, as I mentioned before. The reciprocal reduction of hostilities or the declaration of a cease-fire could be considered a first step for the beginning of any discussions. The United States of America remains prepared to withdraw its forces from South Vietnam as soon as this country will be in a situation to decide its own fate, without any interference from abroad. In connection with this, I would especially like to draw your attention, Mr. General secretary, to paragraph 2/9 of the Manila Communication, which says that we are prepared to withdraw all of the troops within six months, as soon as these conditions are met.

□The United States of America does not desire to continue, under any form, its military presence in South Vietnam. We think the political structure of South Vietnam should

be determined by the South Vietnamese themselves, through a democratic process, and that the problem of the reunification of Vietnam must be decided on the basis of a free decision of the two peoples.

□ In short, with a view towards achieving a peaceful solution of this problem, we are ready to try anything, with the exception of abandoning South Vietnam in the face of foreign aggression.

□ I referred at the beginning of the discussion to the conversation that I had with President of the State Council, Chivu Stoica, and with the Foreign Minister. Minister Manescu said that, in connection with the necessity of ceasing the bombing of North Vietnam, the U.S.A. always asks for a signal that shows what will happen after that. He explained that the cessation of bombing could lead to negotiations in view of achieving a peaceful settlement and, in fact, that such a signal was already given.

□ Here I must mention two essential points. The United States of America can in no case stop the bombing in exchange for a simple agreement to engage in talks. The reciprocal response that we await on the part of Hanoi must be concrete and must contain, in some form, the promise of real stops for the beginning of a process in the direction of de-escalation.

□ I would like to make several observations on the margin of these two points, in order to try and clarify them. We do not think in terms of a written or categorical declaration on the part of Hanoi. I understand the difficulties that Hanoi has in openly recognizing what it is doing in South Vietnam. However - especially after the failure of the bombing pause a year ago and of other various attempts that we have made, through various methods, through the approach of different governments, in order to try nonetheless to arrive at the negotiation table - we cannot be satisfied with a simple declaration that something could happen if we cease the bombing.

□ What interests us is some substantial information, received from a trustworthy source, regarding position of Hanoi. In other words, we would like to have a more or less clear tableaux beforehand, which would allow us to understand what Hanoi would undertake in response to the measures undertaken from our side.

□ At the same time, I have received instructions from Washington to draw attention especially to the declaration made by Ambassador Goldberg in the United Nations, on 22 September, when he referred to the possibility of ceasing the bombing, before the other side undertakes opportune measures in response. This aspect is especially important, with the condition that we have assurances, given privately or otherwise, that the other side will undertake similar actions. What Goldberg said then remains an authoritative declaration on the position of the United States of America.

□ Thus, in conclusion - having in view the discussion with President Chivu Stoica and Foreign Minister Manescu, that fact that your government is current with the position of Hanoi, and that my government continues to manifest a profound interest in reaching a long-lasting, peaceful solution and not a military victory - I am sure that my government would appreciate very much any comment or observation that you, Mr. General secretary, would like to make.

Cde. Nicolae Ceausescu: I would like first of all to express my pleasure for this discussion with you, Mr. Davis, as ambassador of the United States of American in Bucharest.

□ Although you began with several appreciations of the policy of Romania, I will leave that to the end and I would like to begin directly with the problem of Vietnam.

□ Of course, our position on the causes and manner of how this conflict came about is known and I do not wish to further present this position. In the same way Mr. Ambassador also underscored that here our positions differ.

□ Certainly it is very difficult to explain why the U.S.A. finds itself in Vietnam. Indeed, it is not understood even by all American citizens, not to mention by other governments and other peoples who do not understand - and it is difficult for them to understand - why the U.S.A. sends its troops into Vietnam. This motive of the defense of Vietnam against foreign aggression finds, at least according to my knowledge, no justification. I know of no other country that should be threatened in one way or another by an independent Vietnam. I refer to a military threat.

□Regarding the objective of the actions of the United States of America, I would like to express my considerations to you without much diplomacy. I know little diplomacy and, in this case, it is a problem where matters must be stated with the utmost clarity. Mr. Ambassador has presented the current objective of the U.S.A., in the sense that it pursues an end to the fighting and the realization of a lasting peace in Vietnam.

Mr. Richard H. Davis: That we should act in the direction of a lasting peace and obtaining an end to hostilities.

Cde. Nicolae Ceausescu: Yes.

□If this is the objective of the United States of America in Vietnam, I do not see what impedes it from realizing this objective?!

□In the first place, regarding the acts of war against the Democratic Republic of Vietnam. Here, in fact, is a unilateral action. In no way does the D. R. Vietnam conduct any war against the American army or against the United States of America, aside from the operation of its anti-aircraft troops in order to defend against U.S. bombardments. However those are acts of defense, and not of war against the U.S.A.

□Thus, you see how it would be very easy and very simple for the U.S.A. to realize its first objective, by ceasing the bombing against D. R. Vietnam. To do so would be a very serious step on the path of realizing the objective that you affirm. Followed also by other steps, it would arrive to the realization of the objective affirmed by Mr. Ambassador, as that which the U.S.A. pursues.

□In my opinion, and generally-speaking in that of the Romanian government, the problem of ceasing the bombing would constitute the beginning of the best way for finding the path of ceasing the acts of war in Vietnam in general. From what I know, D. R. Vietnam also accords attention to this rather important problem and it considers it, in the same way, one of the essential measures in order to reach negotiations and the general cessation of acts of war in Vietnam.

□You have referred to the fact that the American government wants certain guarantees. For me at least, it is not clear what "certain guarantees" the United States of America would desire?!

□The unconditional cessation of bombing would only bring advantage to the United States of America. It is no secret for anyone that the continuation of this bombing enjoys no support from any state and I do not believe, if it continues, that the bombing will bring support from anyone in the future either. The Democratic Republic of Vietnam does not request that the cessation of bombing should be considered as an obligatory or forced renunciation on the part of the U.S.A., but that it should result from a deliberate decision of the U.S.A. itself. This would contribute not to a loss of prestige of any sort by the U.S.A. On the contrary, [it would contribute] to the strengthening of that prestige. I believe that very many people would see this action as a wise, rational and useful measure in the cause of peace and, at the same time, it would create conditions for arriving at negotiations.

□You see, you insist upon the prestige of the U.S.A., although the continuation of this bombing does not strengthen that prestige. Do you believe that you will succeed in determining the government or the people of the Democratic Republic of Vietnam to capitulate in any way? You see, you must also think in a way to the prestige of Vietnam. Truly, it is a smaller country, but it has given proof, in the course of history, that it knows how to defend its independence, both for the very long period of Chinese occupation and during the French occupation. Then, if you want an honorable exit, why not give the others the possibility of finding an honorable exit?!

□I know that in the U.S.A. there are people who think that this bombing should be continue. However, from what you have affirmed, there are also those who desire to arrive at a peaceful solution. Do you think that in other countries, regardless of their social regime, there are not also some people who think in one way and others who think otherwise? Through the continuation of these acts of war you do nothing other than demonstrate that there can be no trust placed in the foreign policy of the U.S.A. and that those forces taking more rigid positions should be strengthened. Generally

speaking.

□ Thus, in my opinion, the first step that should be taken would be that the U.S.A. ceases the bombing without any condition.

□ In the second place - connected with the situation in South Vietnam - is the issue of recognizing the National Liberation Front. Negotiations with the Democratic Republic of Vietnam are not sufficient for the resolution of the situation in South Vietnam. The National Liberation Front is an independent organization, it has its own program, you know it, and without recognizing and discussing with the National Liberation Front one cannot arrive at a peaceful solution in South Vietnam. The government of the Democratic Republic of Vietnam cannot and could not in the future discuss and negotiate in the name of the National Liberation Front.

□ In my opinion and, from what I know a similar opinion is held by the leadership of the Democratic Republic of Vietnam, in the end a political solution must be reached on the situation of Vietnam; if one starts off from the desire to put an end to this war. In this way it could have a very long duration, with consequences that are not always foreseeable.

□ If you want me to tell you my sincere opinion, the conditions now exist for achieving, through well-thought actions on the part of the United States of America, a solution that would be acceptable both for the U.S.A. and for Vietnam. Events, however, may intervene that render this not quite as possible.

□ Of course, Romania is not, so to speak, close to the theater of war. You know our relations with North Vietnam. I do not want to present them to you. We accord support to North Vietnam. We have ties also with the United States of America, which could be even better but about that we will talk later. Starting off from this, we are interested to arrive to a solution of this conflict in Vietnam with as little delay as possible. In my opinion, this corresponds also with the interests of the U.S.A., the interests of Vietnam, the interests of the other countries and, thus, also with the interests of Romania. The existence of this conflict constitutes an obstacle at the current moment on the path of improving international relations in general and the relations of various states with the U.S.A. Given that, we, as other countries, are interested in reaching a solution of the war in Vietnam with as much haste as possible.

□ And those, in short, are the considerations that I wanted to express in connection with this problem.

Mr. Richard Davis: Would you allow me to make one or two comments on the margin of what you have said, Mr. General secretary?

Cde. Nicolae Ceausescu: Please.

Mr. Richard Davis: You had spoken, Mr. General secretary, about the acts of war against the D. R. V., especially referring to our bombing, and you mentioned that this is a unilateral action. However, we cannot consider this issue of bombings as being separate from the actions that North Vietnamese has undertaken in South Vietnam. I mentioned that in South Vietnam there are 19 regiments of the North Vietnamese regular army and that at present the infiltration of military materiel and soldiers from North Vietnam into South Vietnam continues. Given that, we wait a gesture of reciprocity. We have stopped the bombing a year ago now and we sought all paths for beginning negotiations.

□ If the United States of America would cease bombing now, unconditionally, we must think about what will happen if nothing happens. I believe that our government would find itself in a very difficult situation, if it would cease bombing, as it is asked to do by many people, hoping that this will lead to a peaceful resolution, and after that nothing happens.

□ Given that, we have need of some assurance. I always referred to the difficulties that Hanoi could have in this regard. Precisely because of that I also drew attention to the declaration made by Ambassador Goldberg with regard to a cessation of the bombing before any action by other parties, on the condition that we have an assurance,

privately or otherwise, that after that something will happen.

□ There is a second observation that I want to make. You have spoken, Mr. General secretary, about the problem of recognizing the National Liberation Front. For a long time we have been situated on the position that the presentation of the opinions of the National Liberation Front does not raise any problems, but we cannot accept the National Liberation Front as representative of the people of South Vietnam.

□ In the discussions that we will have with them, however, we are ready to discuss both those four points of the D. R. Vietnam and those five points of the National Liberation Front. The only issue that we desire in connection with the negotiations is that all of the points can be discussed at the negotiation table.

□ For exactly that motive we wait for a more concrete sign than that which we have received until now, in order to know if, truly, the cessation of bombing would lead forward in the direction of establishing peace.

Cde. Nicolae Ceausescu: Certainly, the problem is not an easy one. However, I believe that it would not be bad, if the U.S.A. would listen to the very many requests on behalf of very many countries, which are in general friends of the U.S.A. Among us there is a proverb. I do not wish to offend Mr. Ambassador, but it goes like this: When many friends are advising you to go home, it is well that you listen to them and you go home. Even if you consider that these friends are not right. Nevertheless, it is well to listen to them. We also consider ourselves among the friends of the U.S.A., regardless of the differences of social regime and the differences of opinion on some problems. At least in the current circumstances, as I cannot say what may happen in the future.

□ The assurances that the U.S.A. desires I cannot obtain for them. I want to state matters as I see them. I do not want to discuss motives and causes and why not. But I can say that the cessation of bombing will clear the path toward negotiations.

□ From what I know, neither the National Liberation Front nor the Democratic Republic of Vietnam propose the immediate reunification of the country and both consider it a problem of the future. Regarding this, their position almost corresponds to the U.S. position, meaning that unification must be the result of the decision of the two Vietnamese states and should be produced along a peaceful path. So it appears that you also have points of view similar with those of the Vietnamese, including with regard to the structure of South Vietnam.

□ Such that, look, there are two problems on which you have the same point of view, including in regard to the political solution of the conflict the points of view are close.

□ In my opinion, the obstacle that arises is more the problem of prestige, which, in my opinion, is not well understood by the U.S.A.

□ In regard to the National Liberation Front, if you declare that want to speak with, to listen to the opinions of the National Liberation Front, it must also be recognized, and seated at the negotiation table and one must discuss with the representatives of this Front.

□ You have declared that you agree that the four point and the five points should be discussed, but that other proposals must also be taken under discussion. I believe that, when one arrives at the negotiation table, many problems will certainly be debated. It cannot be otherwise: when two sit down to discuss, both one's opinion and the other's must be heard, and in the end an acceptable solution for the respective parties will be reached.

□ From what I know, the Democratic Republic of Vietnam would like to have as few intermediaries as possible and to discuss as directly as possible. Intermediaries always complicate matters. I believe that the Vietnamese leadership is right not to accept too many intermediaries, taking into account that always, no matter what you want, it is difficult to find intermediaries that are quite so disinterested and that do not seek to draw certain uses [from their involvement].

Mr. Richard H. Davis: In connection with the last point that you mentioned, Mr. General secretary, I received similar instructions to say to you that we want to have direct and discrete contact with Hanoi and we would appreciate if you found yourself

in a situation to say this to them.

□We also understand that all of these matters must be discussed. In fact, you have very correctly remarked, Mr. General secretary, that there are some points that will not meet with great difficulties in reaching an understanding with Hanoi. Only point three is one that creates certain difficulties for us. However, these are truly matters on which we must meet and over which we must discuss and resolve.

Cde. Nicolae Ceausescu: What impedes you from ceasing the bombing so that you can meet? You have a very well developed diplomacy. You can find diplomatic modalities of such a nature so that this measure, taken on the initiative of the U.S.A., will strengthen the authority of the United States of America and win more friends. I have told you these things without much diplomacy. Certainly, however, in the end you decide.

Mr. Richard H. Davis: I appreciate very much your frankness, Mr. General secretary. For my part I have tried to explain the position of my government and the motive for which we want to have an indication about what will happen. Maybe I was not sufficiently eloquent in this regard.

Cde. Nicolae Ceausescu: I was very attentive and you were very eloquent. In regards to yourself, you explained very clearly the position of the U.S.A. but, to tell you truthfully, it is a hard position to explain, because it is difficult to understand. The United States of America is a great military and economic power. Why must it bombard [and] destroy a small country that has only just liberated itself from the French yoke several years ago and that has hardly begun to organize its economy, to construct a better life for itself?

□As you well know, we have had discussions with personalities of various political conceptions, up to and including the liberals of Japan, and we have found among none of them, it is well that I tell you, any understanding for U.S. policy, and these personalities cannot be even suspected of being communists. There are matters that cannot be understood. The fact that you have not succeeded in convincing me is no fault of yours. You have proven much capacity, but [your failure to convince] is due to this policy that is hard to understand.

□Regarding the request to transmit the desire of the U.S.A. to the Democratic Republic of Vietnam, we have no wish to give the impression in any way that we want to become intermediaries between the U.S.A. and Vietnam. However, taking into account our relations that we consider good with the U.S.A. and the relations that we have with the D. R. Vietnam, we will transmit this to them.

Mr. Richard H. Davis: Once more I want to thank you, Mr. General Secretary.

□I want to tell you, in connection with this lack of understanding toward the policy of the U.S.A. in Vietnam by certain people, by certain countries, that we are convinced, on the basis of all of the evidence at our disposal, that there also still exists the desire and will on the part of North Vietnam to acquire South Vietnam through force, and this, for many historical motives and due to other arrangements, we cannot permit.

Cde. Nicolae Ceausescu: In the first place, both one and the other are Vietnamese - both those of the North and those of the South. And so one cannot absorb the other.

□Regarding the regime that those in the South will adopt, it cannot be imposed by force of arms and from what I know there is no such preoccupation nor desire to do so on the part of North Vietnam. There is, however, a legitimate desire, that of achieving the unification of the two parts of Vietnam. For our part, we understand this desire as a legitimate desire and in the end it will be realized.

□You see, the French stayed in Vietnam for a long time. Nevertheless, they had in the end to draw the conclusion that it is better to find a peaceful solution. They also stayed for a long time in Algeria - and they had a rather powerful army in Algeria, you know well all of this - but they were compelled to reach the conclusion that they

should leave Algeria and they did well by so doing. Their relations with Algeria are now better than they were before and the prestige of France has not suffered. On the contrary, the fact that de Gaulle found the courage to act for the cessation of the war in Algeria led to the growth of his prestige, both in France and in the entire world.

□Certainly, you can say: "but the U.S.A. is a greater power than France!" Yes, but that is even greater reason for it to proceed, so to speak, more generously. You will gain prestige, both the U.S. government and the U.S. president, both in the country and abroad, and you will gain more friends in Vietnam than you have now.

□You must not be afraid of what will happen if the communists have power in South Vietnam. It is evident that you still do not know communists very well. In no way will the communists in Vietnam threaten the United States of America. They may even have good relations with the U.S.A. However, that is a problem outside the framework of our discussions.

Mr. Richard H. Davis: I agree with you, Mr. General Secretary, concerning your remarks with regard to Algeria and the result of this action for France.

□We would also like to see a reunification of the Vietnamese people. However, at present there are two Vietnams, two Koreas and two Germanys. We do not believe that their reunification can be realized through the use of force and this is what we see happening in South Vietnam.

Cde. Nicolae Ceausescu: For our part: we have the same point of view regarding reunification as you. Neither Vietnam nor Korea nor Germany can be reunified through the resort to arms. But, from what I know, this is also the opinion of the government of the Democratic Republic of Vietnam. We must understand the realities, but we cannot oppose natural processes from arriving in the end to the unification of this people. There is a similar example in the history of the U.S.A. itself, although it is true that it is somewhat older. We also have such an example in the history of Romania when, with all of the efforts of the great powers to obstruct the union of the Romanian Lands, it was realized nonetheless, and the fact that Romania then realized a national state unit threatened and threatens no one. On the contrary, in my opinion, this constitutes a factor of stability in this part of the world. If Vietnam will achieve unification, it will be in the service of peace in this part of the world; in any case, a unified Vietnam that conducts a policy of peace and independence. Of course, this is a long-term problem. But if we appeal to history, history proves that we should not be afraid of this unification, because so long as this people lives divided in two, there will be permanent motives for discussions and agitation.

□If you want to know my opinion, in the end not even Korea can remain forever divided, and so long as it is divided in two it will constitute a factor of disquiet and a danger of conflict. A unified Korea will become a factor of peace. People in both North Korea and South Korea who are not satisfied with the current state of affairs and those who are preoccupied with finding a path toward reunification will always be found. Of course, moments could intervene when some consider that they can do this with force as well. So long as this state of affairs is maintained the danger of that certainly exists. No one can give guarantees in this regard. Do you think that if Germany remains divided in two for a long period, there will not be permanent troubles?! Of course, it is not a current problem. However, the Germans will not be forever reconciled with their division in two. I have expressed these considerations bearing in mind that you have referred also to the situation of Germany, Korea and Vietnam.

Mr. Richard H. Davis: I am sure, Mr. General Secretary, that my government will be entirely in agreement with your appreciation that no people could be satisfied or pleased with a long-term division of its people in two, and that this will always represent a source of disquiet. However, this is a problem of the future.

Cde. Nicolae Ceausescu: In connection with Vietnam, it seems that we could stop here.

Mr. Richard H. Davis: I thank you for the considerations that you have presented, Mr. General Secretary.

Cde. Nicolae Ceausescu: You referred at the start to the policy of Romania. You are perfectly correct that Romania is preoccupied with conducting a policy that strengthens its economic development and assures the independence and sovereignty of the country and of its people. These principles are the point of departure in our relations with all countries. We consider that, in today's conditions, this corresponds to the general interests of security and peace.

□ We have the opinion that for some time to come nations and national states will have an important role to play in the world, and life proves this. Given that we consider that all during this period international relations must be based on trust between nations, between national states, on the respect for the independence and sovereignty of each one and on the noninterference, in any form whatsoever, in the internal affairs of other states.

□ Given that, we develop, as you know, relations with all states, regardless of their social order. In Europe we do not yet have diplomatic relations with the F.R.G., but probably these days we will also resolve that problem, in the sense of establishing these relations. We consider that this will contribute to the creation of a better atmosphere in Europe. Likewise, we seek to normalize and to establish diplomatic relations with all of the countries on all continents, and the results are encouraging in this direction as well.

□ I would like to say several words about our relations with the United States of America. In general one could say that they are normal; we have economic relations, we have diplomatic relations, recently we have increased the volume of delegation exchanges in various domains of activity, but they are not quite so normal, especially regarding economic relations. I do not know the figures, however, in any case, the volume of commercial exchanges has reached several million dollars annually. With the F.R.G., despite that we do not have diplomatic relations, the volume of these changes has reached hundreds of millions of dollars. And with France, and with Italy, and with Japan more recently, these relations develop well.

□ I do not understand, why only with the United States of America things are so difficult. Nor have our countries had direct problems with each other in the past and, from what I know, we have none now. I do not know, maybe the United States of America has certain issues with us, which we do not yet know.

□ Of course, as I have explained earlier, the existence of the war in Vietnam constitutes a certain impediment, however, economic relations between our countries could develop much better, because, in the final analysis, the relations between states, between peoples materializes in various domains of activity. Certainly, it is true, there can be relations of only a general nature, general declarations of good relations, of friendship, however, as you know, platonic love also has a short lifespan. Given that, the development of economic, scientific and technical relations has a great importance in the development and strengthening of friendly relations between our peoples.

□ I would like to be well understood. Certainly, we desire to develop these relations, to the degree in which this desire also exists on the part of the U.S.A. What we cannot buy from the U.S.A., we buy in Europe or Japan; in any case, we will not remain behind nor will we stand in place just because we cannot buy certain things from the U.S.A., nor will we simply wait until the U.S.A. wants to develop these [economic] relations. Of course, when these conditions will ripen, as they now say, we could then further develop these relations. We understand, if businessmen, if the U.S. government does not consider these relations useful or desires to maintain them only at a certain level, we do not view this with any sort of resentment. Thus, from this point of view, there is no impediment to the development of relations between Romania and the U.S.A.

□ Regarding the problems of Europe, you know our opinion. We have an opinion somewhat more revolutionary regarding Europe, in the sense that we desire that the European countries should realize the relationships among them in an independent way, without any interference from outside. From this derives our position towards

military blocs, towards [the presence in Europe of] foreign troops as well. This does not mean that we consider that the European states must not preserve and develop their relations with the U.S.A. or with other non-European countries. But they can be very good relations and even better relations than today, when they are not based on military blocs or on [the presence of] certain troops and military bases. You know, we have a saying: it is good when a friend visits, but if the friend forgets to leave, then the friendship spoils. I think you understand to what I refer.

Mr. Richard H. Davis: I understand.

Cde. Nicolae Ceausescu: So, the departure of American troops or of those of other countries from Europe will not cool the friendship between those countries and the U.S.A. On the contrary, it will strengthen the relations of friendship. Of course, this is a problem that belongs to the future, but it also must find a resolution, because, as long as the existence of military blocs is prolonged, relations that can imperil peace will be created. Given that, we have called for and we continue to call for the dissolution of the military blocs - both NATO and the Warsaw Pact. This position is not directed against anyone and is, in our opinion, a requirement of today's international situation, whose realization will help the development of better relations between peoples and the cause of peace generally.

□ These several considerations I wanted to present to you Mr. Ambassador.

Mr. Richard H. Davis: Thank you very much.

□ I would like to mention especially the speech of President Johnson in the recent session of Congress, in regard to our policy, especially towards the countries of Eastern Europe. We recognize that we are not in agreement on all matters, however, at least, if we are in disagreement, we should be in disagreement quietly and we should try to develop our relations in those domains where it is possible to realize the best progress.

□ Of course, our president agrees with what you have expressed, Mr. General secretary, with regard to the necessity of extending our contacts and economic, scientific, technical and cultural exchanges.

□ We do not want under any form to influence in any way the relations of the countries of Eastern Europe with the Soviet Union. We desire that these relations should be the best possible. We have not desire to influence the social system or regime of the countries of Eastern Europe.

□ We consider, as do you, that the improvement of the atmosphere and reciprocal rapprochement can contribute to the satisfactory resolution of the large problems.

□ We understand the position you have adopted towards the military blocs, military alliances and military bases. On the other hand, this is a problem connected with the basis of security in Europe, the assurance of the conditions in which both the West and the East feel secure, and for this we must create a basis of mutual understanding and trust. Of course, closely connected with these matters is the problem of Germany and its reunification.

□ Passing to our mutual relations, we recognize that Vietnam was probably the motive for which new steps or new initiatives were not undertaken. Nevertheless, President Johnson has proposed to Congress that it take some measures, which all of us, those who are preoccupied with Eastern Europe, recognize should have been taken long ago.

□ To be sincere with you, the news that I have received from Washington is not too optimistic, in regards to the fact whether Congress will undertake favorable measures within the current session. We spoke with the U.S. Congressional delegation that was here recently. I did everything in my power to convince them, however I am not certain that I was sufficiently eloquent. Some of them see where the problem lies, however, others among them interpret the sentiments of the American population, which is interested in the problem of Vietnam, which leads them to the appreciation that this year it will not be possible to undertake any positive action in this domain. With all of that, we want to undertake the measures that we can take under the

current conditions.

□ We are on the path to begin negotiations with the Romanian government regarding the renewal of our cultural exchanges. We desire to continue and to develop these contacts and relations in all domains.

□ I have taken, likewise, note of the fact that the Romanian government has decided to send to the U.S.A. three groups of specialists, comprising personalities both from government as well as from economic organizations, and I have recommended to Washington, at the senior level, that it take measures in view of assuring the success of these visits, so that the visitors should have both the possibility of making contact with competent persons and of seeing everything they desire to see.

□ I can say, likewise, that I was amazed by the large number of American businessmen, who in the recent period begin to come to Bucharest, in order to discuss with your organs, for example, in the last six months their number was much greater than in the first six months of my presence here. I can assure you, Mr. General Secretary, on behalf of the Embassy, that they receive only encouragement in the realization of their contacts.

□ Thus, we try to undertake actions, to the degree possible, in order to develop relations in the domains where possibilities exist - economic, cultural - which you have also mentioned, Mr. General secretary.

Cde. Nicolae Ceausescu: We appreciate the contribution and effort that Mr. Ambassador makes and we are well aware of it.

□ You see, it is difficult for some matters to be understood even by the U.S.A., but in the end possibilities will be found and matters will be understood. In general, I am optimistic in every direction and I believe that in regards to the relations with the U.S.A. there are favorable perspectives and they will be achieved.

Mr. Richard H. Davis: I have already taken much of your time. I appreciate very much the possibility to have had this very comprehensive conversation on the problems between the two nations. Permit me, however, to mention one thing.

□ My government has no intention of publishing anything about my coming to you, however, in case it becomes known, I would like to tell you, Mr. General secretary, what I intend to tell my colleagues here and ask you whether this seems appropriate to you. I intend to say to my colleagues that I requested an audience with the General secretary, after I spent a year here, in order to pass in review our general relations and to speak about various international problems, including the problem of Vietnam. This is all I will say.

Cde. Nicolae Ceausescu: I agree that we should not give it any publicity.

Mr. Richard H. Davis: Thank you. □□□□□□□□

1.II.1967

Mc/3 ex.-